ספר הקנה — סוד חישוב התקופות וציור הפעולות

סוד חישוב התקופות וציור הפעולות.

וגם אמר כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים ונתעוררו חז"ל לחשוב תקופות ומולדות ומזלות כדי לדעת לעבר השנה להיות הפסח בחודש האביב וחג הסוכות בזמן האסיף, ואמרו חז"ל בכ"ח לחודש נתקשרו שמים בעבים ונראה כדמות לבנה ברקיע וסברו ישראל שנתקדשה הלבנה אמר להם רבן גמליאל כך אני מקובל שאין הלבנה מתחדשת פחות מכ"ט יום וחצי ושתי ידות שעה וע"ג חלקים, ובו ביום מתה אשתו של בן זזה והספידה ר"ג הספד גדול לא שהיתה ראויה לכך אלא להודיע שלא נתחדשה הלבנה.

אל"ר שתי ידות שעה וע"ג חלקים לימא תשצ"ג חלקים.

אל"ב כלום אמר רק דברים שקבל חלק מתוך החלקים הג' רוחניות וההיקף בכללו שכ"א כלול מעשר, והקשב ענייני המולד כמה הם עמוקים כי ענייני המולד התמורות נראה אלו הם י"ד מחנות לימין וי"ד מחנות לשמאל, כי שכינה פועלת חיים או מות מצד הבינה כפי המקבלים, ופועלת שלום או מלחמה מצד היסוד, ופועלת חכמה או אולת מצד החסד, ופועלת עושר או עוני מצד הגבורה, ופועלת חן או כיעור מצד התפארת, ופועלת זרע או שממה מצד נצח, ופועלת ממשלה או עבדות מצד הוד הכל כפי המקבלים, ואלו הי"ד גזירות יוצאות מימין גם משמאל שהם כ"ח, ודע שהלבנה יש לה כ"ח מחנות שמקפת בהן ועל ידן בכל חדש וחדש, וכן יש למלכות אשר הלבנה נאחזת משם כ"ח מחנות אשר בהן סובבות מהרגע שחניתן בה, ועתה ראה כ"ח מחנות שכינה שמתהלכות לימין בי"ד מחנות ולשמאל בי"ד מחנות שהם כ"ח והסימן כ"ח מעשיו הגיד לעמו, ודע שהשכינה פועלת מהם כל משפטי הבריות, ודע בני ששם אדני הוא הסובב את שם יהו"ה ופועל פעולותיו, הלא תראה נעלם הכ"ו פ"ו שבמלואו הוא כ"ף ו"ו, גם הוי"ה במלואו יו"ד ה"א וא"ו ה"א הוא מ"ה ובמלואו מ"ם ה"א גימ' פ"ו, והנה יהו"ה אלהינ"ו יהו"ה אחוריהם כוז"ו במוכס"ז כוז"ו בימינו יהו"ה אלהינ"ו יהו"ה ובשמאלו כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, והנה יהו"ה (שהוא כוז"ו) נעשה יהו"ה אחד רומז בשם אדנ"י ולעולם סובב אדני את הוי"ה זהו אלהינו שנחלף בבמוכס"ז העולה הק"ל הוא שאמר יצחק הקול קול י עקב שזה הקול רומז בשם אדני ופועל פעולת יעקב הרומז בשם יהו"ה, וע"כ יש לך לדעת שמאלה השמות ימינים ושמאלים יוצאים כל המשפטים:

חיים - בינה - מות:

שלום - יסוד - מלכות:

חכמה - חסד - אולת:

עושר - גבורה - עוני:

חן - תפארת - כיעור:

זרע - נצח - שממה:

ממשלה - הוד - עבדות:

ועל אלו אמר שלמה המלך ע"ה תמורת העתים כי לידת הבנים מצד החסד ומיתתן מצד הגבורה והכל מהבינה, ונטיעה היא נטיעת הנפשות בארץ כענין כי האדם עץ השדה או לעקור נטוע מארץ החיים או להורגו ולהוציאו מחיים או לרפא החולים ולהביאם לחיים, עת לפרוץ לקחת נפשו ולהשחיתו חיותו עת לבנות הפרצות אשר נפרצו בו עת להשליך הוא עוני שמשליך מחייתו והוא בצערי עת כנוס עושר מצד הגבורה כי מצפון זהב יאתה ותמורתו עוני עת לבקש המחיה מצד עושר ועת לאבד מצד העוני והתמורה, (הגה"ה עת לחבק מצר החן של הזיווג ועת לרחוק מחבק מצד הכיעור, עת לחשות מצד החכמה כי גם אויל מחריש חכם יחשב ועת לדבר קול כסיל ברוב דברים, עת לתפור חלקי אדם בדין בני חילוף בחכמה ועת לקרוע מצד התמורה, עת מלחמה ועת שלום מצד יסוד, עת לאהוב מצד שלום ועת לשנוא מצד תמורה, עת ספוד מצד עבדות עת רקוד מצד הממשלה, ע"כ הגה"ה מהראב"ד על ספר יצירה):

עתים אלו הדברים ותמורתן:

ללדת זרע / למות שממה:

לטעת זרע / לעקור נטוע:

להרוג מות / לרפוא חיים:

לפרוץ / לבנות:

להשליך עוני / לכנוס עושר:

לאבד / לבקש:

לחבק חן / לרחק מחבק כיעור:

לשמור / להשליך:

לחשות חכמה / לדבר אולת:

לתפור / לקרוע:

מלחמה / שלום

לשנוא / לאהוב:

ספוד / רקוד

עבדות / ממשלה

לבכות / לשחוק: